Quintus

109

Iste ē qui

tus tractatus Pe. hy.
In quo postq̃ꝫ deter-
minauit ĩ p̃cedenti tra
ctatu de silogismo sim-
plr ꝛ absolute ẜm suã formã nõ contra
cto ad aliquã materiã speciale. Hic con-
sequẽt̃ determĩat de silogismo dyaletico
qui ē silogism⁹ cõtract⁹ ad materiã ꝓ-
babilẽ. Et rõ ordis ē. q꞉ sic̃ ē ĩ rebꝫ arti
ficialibꝫ. ita ē ĩ naẗalibꝫ. ꝛ sic̃ se hꝫ ĩ reali
bꝫ ita se hꝫ ĩ ẽtibꝫ rõis ẜ ĩ naẗalibꝫ ꝛ reali
bus vnũq̃dq̃ꝫ p̃us hꝫ cognosci ẜm se ꝛ
absolute hoc ē ẜm suã formã simplicem
q̃ꝫ ẜm cõtractionem eius ad materiã spe
cialẽ sicut domificator p̃us hꝫ cognosce-
re formã dom⁹ ẜm se q̃ꝫ illã applicet ad
materiã. ꝛ sic simplex oꝛo incõtracta p̃-
cedit cõpositã ꝛ contractã. sed q꞉ silogis-
mus ē ens q̃dã artificiale ꝛ rõnis. Iõ
p̃us dicẽdũ erat de silogismo simplicit̃
ꝛ absolute q̃ se hꝫ ꝑ modũ simplicioris
q̃ꝫ de ip̃o cõtracto ad materiam. q꞉ vt sic
habet se per modum compositi ¶ Scien
dum primo ꝙ silogismus tripliciter con
trahit̃ ad materiã ẜm q̃d triplex est ma
teria. Primo enĩ contrahitur ad mate-
riam necessariam q̃ d̃r materia natura-
lis ꝛ sic est silogismus demonstratiuus.
Secundo mõ ad materiam probabileꝫ
q̃ est materia contingens sub modo con
tingentis accepta ꝛ sic est silogismus dy
aleticus. Tertio ad materiam ꝓbabilẽ
apparentem que est q̃ñq̃ꝫ materia remo
ta inq̃ꝫtum habet similitudinem cum ma
teria probabili ꝛ sic est silogismus sophi
sticus. ꝛ quia materia necessaria perfe-
ctior est materia ꝓbabili ꝛ probabilis
apparenti. Ideo silogismus demonstra-
tiuus ꝑfectior est dyaletico ꝛ dyaleti-
cus sophistico. quia ergo autor iste non
facit mentionem de silogismo demõstra-
tiuo. quia est introductor iuuenum de q̃
arestotiles in libro posterioꝝ determĩat

sed solum de dyaletico ꝛ sophistico. Iõ
immediate post tractatum de silogismo
simpliciter dicto. Et ante tractatum de
fallacijs ponitur tractatus in quo deter-
minatur de silogismo dyaletico ¶ Sci
endum secundo. ꝙ licet ista sciã denoĩet̃
a loco tanq̃ꝫ a ꝓprio subiecto nõ tñ ē ꝓ-
priũ subiectũ h⁹ tractat⁹. Sꝫ denoĩat̃
a loco tanq̃ꝫ a p̃ncipio sui subiecti. q꞉ lo-
cus ē p̃ncipiũ effectiuũ silogismi dyaleti
ci in quo fundat̃ silogismus dyaleticus
ꝛ sub tali rõne hic consideratur. q̇a ip̃e
silogismus dyaleticus est hic subiectum
hui⁹ tractatus eo ꝙ ip̃e hic pricipaliter
considerat̃. ꝛ oĩa hic considerata habent
reductionẽ ad ip̃m. ꝛ sic p̃t haberi que
sit causa materialis hui⁹ tractatus et e-
tiam finalis q̃ est ꝑfecta cognitio silogis
mi dyaletici. Causa aũt efficiens dicta
est p̃us. Sed cã sua formalis ē duplex
sicut ꝛ in alijs forma tractandi ꝛ forma
tractatus. Forma tractandi est triplex.
scꝫ diffinitiua diuisiua ꝛ exemplorum
positiua. Sed forma tractatus hui⁹ est
diuisio hui⁹ libri in capitula capituloꝝ
in ꝑtes. Nam primo determinat de silo
gismo dyaletico in cõi q̃ꝫtum ad aliqua
eius principia vt sunt argumentatio ar-
gumentũ ꝛ locus. ꝛ secundo ostenditur
q̃mõ fit silogismus dyaleticus ẜm diuer
sos locos speciales. ꝛ quia in diffinitio-
ne argumẽti ponit̃ rõ. Ideo p̃us oñdit
multiplicitatẽ hui⁹ nois rõ vt sciat̃ quo
modo capit̃ rõ in diffinitione argumen-
ti. Sciendũ tertio ꝙ ratio sumitur sex
modis. Primo mõ ꝓ diffinitione rei si
cut ĩ diffinitione equocoꝝ d̃r. ꝛ ẜm illõ
nomen ratio id ē diffinitio est diuersa.
Scd̃o mõ accipit̃ ꝓ potẽtia aĩe que ē in
tellect⁹ ab eo solũ differens ẜm ratio-
nem. Et ideo ysaac sic eam diffinit di-
cens. Ratio ē anime intellectualis vir
tus faciẽs currere d̃ causa ĩ causatũ Ter
tio mõ sumit̃ ꝓ argumentatione aut ora
tione ostendens aliquid de aliquo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-220/0217
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG